EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 30.1.2014.
COM(2014) 46 final

ANNEXES 1 to 2

PRILOG

Konvencija o sporazumima o izboru suda i Izjava Unije u skladu s člankom 21. Konvencije o sporazumima o izboru suda

Odluci Vijeća

o odobrenju, u ime Europske unije, Haaške konvencije od 30. lipnja 2005. o sporazumima o izboru suda

PRILOG I.

KONVENCIJA O SPORAZUMIMA O IZBORU SUDA

Države stranke ove Konvencije,

želeći promicati međunarodnu trgovinu i ulaganja putem pojačanje pravosudne suradnje,

vjerujući da se takva suradnja može pojačati ujednačenim pravilima o nadležnosti i priznavanju i izvršenju stranih presuda u građanskim ili trgovačkim stvarima,

vjerujući da takva pojačana suradnja zahtijeva posebno međunarodni pravni režim koji pruža sigurnost i osigurava učinkovitost isključivog sporazuma o izboru suda između stranaka trgovačkih transakcija i kojim se uređuje priznavanje i izvršenje presuda koje su rezultat postupaka utemeljenih na takvim sporazumima,

odlučile su sklopiti ovu Konvenciju i sporazumjele su se oko sljedećih odredbi:

POGLAVLJE I.

PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ova se Konvencija primjenjuje u međunarodnim predmetima na isključive sporazume o izboru suda sklopljene u građanskim ili trgovačkim stvarima.

2. U svrhe Poglavlja II., predmet se smatra međunarodnim osim ako stranke imaju boravište u istoj državi ugovornici i odnos između stranaka i drugi elementi od važnosti za spor, bez obzira na to gdje se nalazi odabrani sud, povezani su samo s tom državom.

3. U svrhe Poglavlja III, predmet se smatra međunarodnim ako se traži priznavanje i izvršenje strane presude.

Članak 2.

Izuzeci iz područja primjene

1. Ova se Konvencija ne primjenjuje na isključive sporazume o izboru suda -

(a) kojima je stranka fizička osoba koja djeluje u prvom redu u osobnu ili obiteljsku svrhu ili svrhu kućanstva (potrošač);

(b) koji se odnose na ugovore o radu, uključujući kolektivne ugovore.

2. Konvencija se ne primjenjuje na sljedeće:

(a) položaj i pravnu sposobnost fizičkih osoba;

(b) obveze održavanja;

(c) druga pitanja iz obiteljskog prava, uključujući režime bračne imovine i druga prava i obveze koje proizlaze iz braka ili sličnih odnosa;

(d) oporuke i nasljeđivanje;

(e) stečaj, namirenje vjerovnika i povezana pitanja;

(f) prijevoz putnika i robe;

(g) zagađenje mora, ograničenje odgovornosti za pomorske tražbine, generalnu havariju i hitnu vuču i spašavanje;

(h) antimonopolska pitanja (tržišno natjecanje);

(i) odgovornost za nuklearnu štetu;

(j) tužbene zahtjeve u slučaju osobnih ozljeda koje podnose fizičke osobe ili koji se podnose u njihovo ime;

(k) tužbene zahtjeve u slučaju odgovornosti za štetu na materijalnoj imovini koji ne proizlaze iz ugovornog odnosa;

(l) stvarna prava na nekretnine i najam nekretnina;

(m) valjanost, nevaljanost i ukidanje pravnih osoba i valjanost odluka njihovih tijela;

(n) valjanost prava intelektualnog vlasništva, osim autorskih i povezanih prava;

(o) povredu prava intelektualnog vlasništva, osim autorskog i povezanih prava, osim ako je postupak zbog povrede pokrenut zbog povrede ugovora između stranaka povezanih s tim pravima, ili je mogao biti pokrenut zbog povrede tog ugovora;

(p) valjanost unosa u javne registre.

3. Neovisno o stavku 2., postupci nisu izuzeti iz područja primjene ove Konvencije ako predmet izuzet na temelju tog stavka nastane samo kao prethodno pitanje, a ne kao predmet postupka. Sama činjenica da predmet izuzet na temelju stavka 2. nastaje uslijed obrane ne isključuje postupak iz područja primjene Konvencije, ako taj predmet nije predmet postupka.

4. Konvencija se ne primjenjuje na arbitražu i povezane postupke.

5. Postupci nisu izuzeti iz područja primjene ove Konvencije samom činjenicom da je stranka u postupku država, uključujući vladu, državnu agenciju ili bilo koju osobu koja djeluje za državu.

6. Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na povlastice i imunitete država ili međunarodnih organizacija, u odnosu na njih ili njihovu imovinu.

Članak 3.

Isključivi sporazumi o izboru suda

Za potrebe ove Konvencije -

(a) „isključivi sporazum o izboru suda“ znači sporazum sklopljen između dvije ili više stranaka koji ispunjava zahtjeve iz stavka (c) i kojim se određuje, u svrhu odlučivanja u sporovima koji su nastali ili bi mogli nastati u vezi s određenim pravnim odnosom, nadležnost sudova jedne Ugovorne države ili jednog ili više određenih sudova države ugovornice te isključuje nadležnost bilo kojeg drugog suda;

(b) sporazum o izboru suda kojim se određuju sudovi jedne države ugovornice ili jedan ili više određenih sudova druge države ugovornice smatra se isključivim, osim ako su stranke izričito predvidjele drugačije;

(c) isključivi sporazum o izboru suda mora biti sklopljen ili dokumentiran -

(i) u pisanom obliku; ili

(ii) drugim načinima komunikacije kojima se informacije čine dostupnima kako bi se mogle kao referenca koristiti i u budućnosti;

(d) isključivi sporazum o izboru suda koji čini dio nekog ugovora smatra se sporazumom neovisnim o drugim uvjetima ugovora. Valjanost isključivog sporazuma o izboru suda ne može se osporiti samo na osnovu toga da ugovor nije valjan.

Članak 4.

Ostale definicije

1. U ovoj Konvenciji, „presuda“ znači bilo koja odluka koju je donio sud, bez obzira pod kojim nazivom, uključujući rješenje ili nalog, te sudsko utvrđenje troškova ili rashoda (uključujući sudskog službenika) pod uvjetom da se to utvrđenje odnosi na odluku o meritumu koja se može priznati ili provoditi u skladu s ovom Konvencijom. Privremena mjera zaštite nije presuda.

2. Za potrebe ove Konvencije, smatra se da subjekt ili osoba koji nisu fizička osoba imaju boravište u državi -

(a) u kojoj imaju zakonsko sjedište;

(b) u skladu s čijim zakonima su osnovani;

(c) u kojoj imaju središnju upravu; ili

(d) u kojoj imaju glavno mjesto poslovanja.

POGLAVLJE II.

NADLEŽNOST

Članak 5.

Nadležnost odabranog suda

1. Sud ili sudovi države ugovornice određeni u isključivom sporazumu o izboru suda nadležni su odlučiti u sporu na koji se primjenjuje sporazum, osim ako je sporazum ništavan u skladu sa zakonima te države.

2. Sud koji ima nadležnost u skladu sa stavkom 1. ne smije odbiti ostvarivati nadležnost na osnovi toga da bi u sporu trebao odlučivati sud u drugoj državi.

3. Prethodni stavci ne utječu na pravila -

(a) o nadležnosti povezanoj s predmetom spora ili vrijednosti tužbenog zahtjeva;

(b) o unutarnjoj raspodjeli nadležnosti između sudova države ugovornice. Međutim, ako odabrani sud ima diskrecijsko pravo odlučiti hoće li prenijeti predmet, u obzir treba uzeti izbor stranaka.

Članak 6.

Obveze suda koji nije odabran

Sud države ugovornice, osim one odabranog suda, obustavlja ili odbacuje postupak na koji se primjenjuje isključivi sporazum o izboru suda osim -

(a) je sporazum ništavan u skladu s pravom države izabranog suda;

(b) stranka nije imala sposobnost sklopiti sporazum u skladu s pravom države suda na kojem je prvo pokrenut postupak;

(c) bi stupanje sporazuma na snagu uzrokovalo očitu nepravdu ili bi bilo očito suprotno javnoj politici države suda na kojem je prvo pokrenut postupak;

(d) se zbog iznimnih razloga izvan kontrole stranaka, sporazum ne može razumno primijeniti; ili

(e) je odabrani sud odlučio da neće suditi u predmetu.

Članak 7.

Privremene mjere zaštite

Ova se Konvencija ne primjenjuje na privremene mjere zaštite. Ovom se Konvencijom ne zahtijeva niti sprječava odobravanje, odbijanje ili ukidanje privremenih mjera zaštite suda države ugovornice i ona ne utječe na to može li stranka zatražiti od suda odobravanje, odbijanje ili ukidanje takvih mjera.

POGLAVLJE III.

PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE

Članak 8.

Priznavanje i izvršenje

1. Države ugovornice, u skladu s ovim poglavljem, priznaju i izvršavaju presudu koju je donio sud države ugovornice određen u isključivom sporazumu o izboru suda Priznavanje ili izvršenje može se odbiti samo na osnovama navedenima u ovoj Konvenciji.

2. Ne dovodeći u pitanje preispitivanje koje je nužno za primjenu odredaba ovog Poglavlja, osnovanost presude koju je donio sud podrijetla ne preispituje se. Utvrđene činjenice na kojima je sud podrijetla temeljio svoju nadležnost obvezuju predmetni sud, osim u slučaju presude zbog izostanka.

3. Presuda se priznaje samo ako proizvodi učinke u državi podrijetla i izvršava se samo ako je izvršiva u državi podrijetla.

4. Priznavanje ili izvršenje može se odgoditi ili odbiti ako je presuda predmet preispitivanja u državi podrijetla ili ako nije istekao rok za traženje redovnog preispitivanja. Odbijanje ne sprječava naknadno predavanje zahtjeva za priznavanje ili izvršenje presude.

5. Ovaj se članak primjenjuje i na presudu suda države ugovornice u skladu s prenošenjem predmeta s odabranog suda u toj državi ugovornici, kako je dopušteno člankom 5. Stavkom 3. Međutim, ako je odabrani sud imao diskrecijsko pravo odlučiti o prenošenju predmeta na drugi sud, može se odbiti priznavanje ili izvršenje presude u odnosu na stranku koja je pravovremeno prigovorila na prenošenje u državi podrijetla.

Članak 9.

Odbijanje priznavanja ili izvršenja

Priznavanje ili izvršenje može se odbiti u sljedećim slučajevima:

(a) sporazum je bio ništavan u skladu sa zakonom države odabranog suda, osim ako je odabrani sud utvrdio da je sporazum važeći;

(b) stranka nije imala sposobnost sklopiti sporazum u skladu s pravom zamoljene države;

(c) dokument kojim je pokrenut postupak ili jednakovrijedan dokument, uključujući bitne elemente tužbenog zahtjeva

(i) nije dostavljen optuženiku na vrijeme i na takav način da mu omogući da organizira obranu, osim ako se optuženik pojavio na sudu i izložio svoj predmet bez osporavanja obavijesti na sudu podrijetla, pod uvjetom da zakon države podrijetla dopušta osporavanje obavijesti, ili

(ii) je optuženik obaviješten u zamoljenoj državi na način koji nije u skladu s temeljnim načelima zamoljene države u vezi s dostavom dokumenata;

(d) presuda je donesena prijevarom u vezi s postupkom;

(e) očito je da priznavanje ili izvršenje ne bi bilo u skladu s javnom politikom zamoljene države, uključujući situacije u kojima posebni postupci kojima se došlo do presude nisu bili u skladu s temeljnim načelima pravičnosti postupka u toj državi;

(f) presuda nije u skladu s presudom koja je donesena u zamoljenoj državi u sporu između istih stranaka; ili

(g) presuda nije u skladu s prethodnom presudom donesenom u drugoj državi između istih stranaka o istom predmetu, pod uvjetom da prethodna presuda ispunjava uvjete za priznanje u zamoljenoj državi.

Članak 10.

Prethodna pitanja

1. Ako se predmet spora izuzet u skladu s člankom 2. stavkom 2. ili člankom 21. pojavilo kao prethodno pitanje, odluka o tome predmetu ne priznaje se niti izvršava u skladu s ovom Konvencijom.

2. Priznavanje ili izvršenje presude može se odbiti ako, i u mjeri u kojoj, se presuda temeljila na odluci o predmetu spora izuzetom u skladu s člankom 2. stavkom 2.

3. Međutim, u slučaju odluke o valjanosti prava intelektualnog vlasništva, osim autorskog ili povezanog prava, priznanje ili izvršenje presuda može se odbiti ili odgoditi u skladu s prethodnim stavkom samo u sljedećim slučajevima -

(a) presuda nije u skladu s presudom ili odlukom nadležnog tijela o tome predmetu donesenom u državi u skladu s čijim pravom je nastalo pravo intelektualnog vlasništva; ili

(b) u toj državi u tijeku su postupci o valjanosti prava intelektualnog vlasništva.

4. Priznavanje ili izvršenje presude može se odbiti ako, i u mjeri u kojoj, se presuda temeljila na odluci o predmetu izuzetom u skladu s izjavom zamoljene države u skladu s člankom 21.

Članak 11.

Naknada štete

1. Priznavanje ili izvršenje presude može se odbiti ako, i u mjeri u kojoj, se presudom dodjeljuje naknada štete, uključujući primjernu i kaznenu odštetu, kojom se stranci ne nadoknađuje stvarni gubitak ili pretrpljena šteta. 2. Predmetni sud uzima u obzir služi li, i u kojoj mjeri, naknada štete koju je dodijelio sud podrijetla za pokrivanje troškova i rashoda povezanih s postupkom.

Članak 12.

Sudske nagodbe (*transactions judiciaires*)

Sudske nagodbe (*transactions judiciaires*) koje je odobrio sud države ugovornice određene isključivim sporazumom o izboru suda, ili koje su sklopljene pred tim sudom tijelom postupka, te koje su izvršive u državi podrijetla na isti način kao i presuda, izvršavaju se u skladu s ovom Konvencijom na isti način kao i presuda.

Članak 13.

Dokumenti koje treba dostaviti

1. Stranka koja traži priznavanje ili izvršenje mora dostaviti -

(a) potpunu i ovjerenu presliku presude;

(b) isključivi sporazum o izboru suda, njegovu ovjerenu presliku ili drugi dokaz o njegovu postojanju;

(c) ako je presuda donesena u odsutnosti, izvornik i ovjerenu presliku dokumenta kojim se potvrđuje da je dokument kojim je pokrenut postupak ili jednakovrijedan dokument dostavljen stranci koja je odsutna;

(d) sve dokumente koji su nužni za utvrđivanje da presuda proizvodi učinke ili je, ako je primjenjivo, izvršiva u državi podrijetla;

(e) u slučaju iz članka 12., potvrdu suda države podrijetla da je sudska nagodba u državi podrijetla ili njezin dio izvršiva na isti način kao i presuda .

2. Ako predmetni sud ne može na temelju sadržaja presude provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti iz ovog Poglavlja, taj sud može zatražiti sve potrebne dokumente.

3. Zahtjev za priznavanje ili izvršavanje može biti popraćen dokumentom, koji je izdao sud (uključujući sudskog službenika) države podrijetla, u obliku koji preporučuje i koji je objavila Haaška konferencija o međunarodnom privatnom pravu.

4. Ako dokumenti iz ovog članka nisu na službenom jeziku zamoljene države, moraju biti popraćeni ovjerenim prijevodom na službeni jezik, osim ako je u zakonu zamoljene države predviđeno drugačije.

Članak 14.

Postupak

Na postupak priznavanja, objavu izvršivosti ili registraciju izvršivosti te izvršenje presude primjenjuje se pravo zamoljene države, osim ako u ovoj Konvenciji nije predviđeno drugačije. Predmetni sud mora djelovati brzo.

Članak 15.

Odvojivost

Priznavanje ili izvršenje odvojivog dijela presuda odobrava se ako se traži priznavanje ili izvršenje tog dijela ili ako se, u skladu s ovom Konvencijom, samo dio presude može priznati ili izvršiti.

POGLAVLJE IV.

OPĆE ODREDBE

Članak 16.

Prijelazne odredbe

1. Ova se Konvencija primjenjuje na isključive sporazume o izboru suda sklopljene nakon njezina stupanja na snagu za državu odabranog suda.

2. Konvencija se ne primjenjuje na postupke pokrenute prije njezina stupanja na snagu u državi suda koji je prvi pokrenuo postupak.

Članak 17.

Ugovori o osiguranju i reosiguranju

1. Postupci na temelju ugovora o osiguranju ili reosiguranju nisu izuzeti iz područja primjene ove Konvencije na osnovu toga da se ugovor o osiguranju ili ponovnom osiguranju ne odnosi na predmet na koji se primjenjuje ova Konvencija.

2. Priznavanje i izvršavanje presude u odnosu na odgovornost na temelju uvjeta iz ugovora o osiguranju ili reosiguranju ne ograničava se niti odbija na osnovu toga da odgovornost na temelju tog ugovora uključuje odgovornost za naknadu štete osiguraniku ili reosiguraniku u odnosu na -

(a) predmet na koji se ova Konvencija ne primjenjuje; ili

(b) dodjelu naknade štete na koju bi se mogao primijeniti članak 11.

Članak 18.

Nema legalizacije

Svi dokumenti koji se prosljeđuju ili dostavljaju u skladu s ovom Konvencijom oslobođeni su legalizacije ili bilo koje istovjetne formalnosti, uključujući apostil.

Članak 19.

Izjave kojima se ograničava nadležnost

Država može izjaviti da njezini sudovi mogu odbiti odrediti sporove na koje se primjenjuje isključivi sporazum o izboru suda ako, osim u odnosu na lokaciju odabranog suda, ne postoji povezanost između te države i stranaka u sporu.

Članak 20.

Izjave kojima se ograničava priznavanje i izvršenje

Država može izjaviti da njezini sudovi mogu odbiti priznati ili izvršiti presudu koju je donio sud u drugoj državi ugovornici ako su stranke imale boravište u zamoljenoj državi i odnos između stranaka i drugih elemenata važnih za spor, osim lokacije odabranog suda, bio je povezan samo sa zamoljenom državom.

Članak 21.

Izjava u odnosu na posebne predmete

1. Ako država ima izražen interes da ne primjenjuje Konvenciju na određeni predmet spora, ta država može izjaviti da neće primjenjivati Konvenciju na taj predmet. Država koja je to izjavila mora osigurati da izjava ne bude šira nego što je potrebno i da posebno izuzeti predmet jasno i precizno definiran.

2. U odnosu na taj predmet Konvencija se ne primjenjuje -

(a) u državi ugovornici koja je dala izjavu;

(b) u drugim državama ugovornicama, ako su isključivim sporazumom o izboru suda određeni sudovi, ili jedan ili više posebnih sudova, države koja je dala izjavu.

Članak 22.

Uzajamne izjave o neisključivim sporazumima o izboru suda

1. Država ugovornica može izjaviti da će njezini sudovi priznati i izvršiti presude koje su donijeli sudovi drugih država ugovornica određeni u sporazumu o izboru suda koji su sklopile dvije ili više stranaka i koji ispunjava zahtjeve iz članka 3. stavka c) i određuje, u svrhu odlučivanja u sporovima koji su nastali ili bi mogli nastati u vezi s određenim pravnim odnosom, sud ili sudove jedne ili više država ugovornica (neisključivi sporazum o izboru suda).

2. Ako se u drugoj državi ugovornici koja je dala takvu izjavu traži priznavanje ili izvršenje presude donesene u državi ugovornici koja je dala takvu izjavu, presuda se može priznati i izvršiti u skladu s ovom Konvencijom u sljedećim slučajevima:

(a) sud podrijetla određen je neisključivim sporazumom o izboru suda;

(b) ne postoji ni presuda koju je donio neki drugi sud pred kojim se može voditi postupak u skladu s neisključivim sporazumom o izboru suda, niti postupak koji je u tijeku između istih stranaka na bilo kojem drugom takvom sudu u istom predmetu; i

(c) sud podrijetla jest sud na kojem je prvo pokrenut postupak.

Članak 23.

Ujednačeno tumačenje

Pri tumačenju ove Konvencije mora se uzeti u obzir njezin međunarodni karakter i potreba za promicanjem njezine ujednačene primjene.

Članak 24.

Preispitivanje funkcioniranja Konvencije

Glavni tajnik Haaške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u redovitim razmacima dogovara -

(a) preispitivanje funkcioniranja Konvencije, uključujući sve izjave;

(b)razmatranja o tome jesu li poželjne izmjene ove Konvencije.

Članak 25.

Različiti pravni sustavi

1. U odnosu na državu ugovornicu u kojoj se primjenjuju dva ili više pravnih sustava u različitim teritorijalnim jedinicama u odnosu na bilo koji predmet kojim se bavi ova Konvencija -

(a) smatra se da se upućivanje na pravo ili postupak države odnosi, ako je primjenjivo, na pravo ili postupak na snazi u odgovarajućoj teritorijalnoj jedinici;

(b) smatra se da se svako upućivanje na boravište u toj državi odnosi, ako je primjenjivo, na boravište u odgovarajućoj teritorijalnoj jedinici;

(c) smatra se da se upućivanje na sud ili sudove države odnosi, ako je primjenjivo, na sud ili postupak u odgovarajućoj teritorijalnoj jedinici;

(d) smatra se da se svako upućivanje na povezanost s državom odnosi, ako je primjenjivo, na povezanost s odgovarajućom teritorijalnom jedinicom;

2. Neovisno o prethodnom stavku, država ugovornica s dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se primjenjuju različiti pravni sustavi ne mora primjenjivati ovu Konvenciju u situacijama koje uključuju samo takve različite teritorijalne jedinice.

3. Sud u teritorijalnoj jedinici države ugovornice s dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se primjenjuju različiti pravni sustavi ne mora priznati ili izvršiti presudu iz druge države ugovornice smo zato što je presuda priznata ili izvršena u drugoj teritorijalnoj jedinici iste države ugovornice u skladu sovom Konvencijom.

4. Ovaj se članak ne primjenjuje na organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju.

Članak 26.

Odnos s drugim međunarodnim instrumentima

1. Ova se Konvencija primjenjuje koliko je to moguće u skladu s drugim ugovorima na snazi za države ugovornice, bez obzira jesu i sklopljeni prije ili nakon ove Konvencije.

2. Konvencija ne utječe na primjenu ugovora u državi ugovornici, bez obzira je li sklopljen prije ili nakon ove Konvencije, u slučajevima kada niti jedna od stranaka nema boravište u državi ugovornici koja nije stranka ugovora.

3. Ova Konvencija ne utječe na primjenu ugovora u državi ugovornici koji je sklopljen prije stupanja na snagu ove Konvencije u toj državi ugovornici, ako primjena Konvencije ne bi bila u skladu s obvezama te države ugovornice prema bilo kojoj državi koja nije država ugovornica. Ovaj se stavak primjenjuje i na ugovore kojima se revidira ili zamjenjuje ugovor sklopljen prije stupanja na snagu ove Konvencije u to državi ugovornici, osim ako revizija ili zamjena uzrokuje nove nedosljednosti u odnosu na ovu Konvenciju.

4. Konvencija ne utječe na primjenu ugovora u državi ugovornici, bez obzira je li sklopljen prije ili nakon ove Konvencije, u svrhe stjecanja priznanja ili izvršenja presude koju je donio sud u državi ugovornici koja je stranka tog ugovora. Međutim, presuda se ne priznaje niti izvršava u manjoj mjeri nego što je propisano ovom Konvencijom.

5. Ova Konvencija ne utječe na primjenu ugovora u državi ugovornici kojim se, u odnosu na poseban predmet spora, uređuje nadležnost ili priznavanje ili izvršenje presuda, čak i ako je sklopljen nakon ove Konvencije i čak iako su sve predmetne države stranke ove Konvencije.

Ovaj se stavak primjenjuje samo ako je država ugovornica dala izjavu u odnosu na ugovor iz ovog stavka. U slučaju takve izjave, druge države ugovornice nisu obavezne primjenjivati ovu Konvenciju na taj posebni predmet u slučaju nedosljednosti, ako se isključivim sporazumom o izboru suda određuju sudovi, ili jedan ili više posebnih sudova, države ugovornice koja je dala izjavu.

6. Ova Konvencija ne utječe na primjenu pravila organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju koja je stranka ove Konvencije, bez obzira jesu li donesena prije ili nakon ove Konvencije.

(a) ako niti jedna od stranaka nema boravište u državi ugovornici koja nije država članica organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju;

(b) ako se odnose na priznavanje ili izvršavanje presuda između država članica organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju .

POGLAVLJE V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 27.

Potpisivanje, ratifikacija, prihvaćanje, odobrenje ili pristupanje

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje svim državama.

2. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvaćanju ili odobrenju država potpisnica.

3. Konvenciji mogu pristupiti sve države.

4. Instrumenti ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja polažu se pri Ministarstvu vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske, depozitara Konvencije.

Članak 28.

Izjave u odnosu na različite pravne sustave

1. Ako država ima dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se u odnosu na predmete iz ove Konvencije primjenjuju različiti pravni sustavi, ona u trenutku potpisivanja, ratifikacije, prihvaćanja, odobravanja odnosno pristupanja može izjaviti da se Konvencija primjenjuje na sve njezine teritorijalne jedinice, samo jednu teritorijalnu jedinicu ili više tih jedinica i može u svakom trenutku promijeniti ovu izjavu podnošenjem nove izjave.

2. O izjavi je potrebno obavijestiti depozitara i u njoj se izričito navode teritorijalne jedinice u kojima se primjenjuje ova Konvencija.

3. Ako država ne donese nikakvu izjavu u skladu s ovim člankom, Konvencija se primjenjuje na sve teritorijalne jedinice te države.

4. Ovaj se članak ne primjenjuje na organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju.

Članak 29.

Organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju

1. Organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju koja se sastoji samo od suverenih država i ima nadležnost u nekim ili svim predmetima koji se uređuju ovom Konvencijom može potpisati, prihvatiti, odobriti ili pristupiti ovoj Konvenciji. Organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju u tom slučaju ima prava i obveze države ugovornice u mjeri u kojoj organizacija ima nadležnost u predmetima koji se uređuju ovom Konvencijom.

2. Organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju u trenutku potpisivanja, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja pisanim putem obavješćuje depozitara o predmetima koji se uređuju ovom Konvencijom u odnosu na koju su njezine države članice nadležnost prenijele na Organizaciju. Organizacija bez odlaganja obavješćuje pisanim putem o promjenama nadležnosti kako je navedeno u najnovijoj obavijesti dostavljenoj u skladu s ovim stavkom.

3. U svrhe stupanja na snagu ove Konvencije, svaki instrument koji položi organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju ne uzima se u obzir osim ako organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju izjavi u skladu s člankom 30. da njezine države članice neće biti stranke ove Konvencije.

4. Svako upućivanje na „državu ugovornicu“ ili „državu“ jednako se primjenjuje, ako je prikladno, na organizaciju za regionalnu ekonomsku integraciju koja je njezina stranka.

Članak 30.

Pristupanje organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju bez njezinih država članica

1. U trenutku potpisivanja, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja, organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju može izjaviti da ima nadležnost u svim predmetima koji se uređuju ovom Konvencijom i da njezine države članice neće biti stranke Konvencije, ali će ih ona obvezivati na temelju potpisa, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja organizacije.

2. U slučaju da organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju da izjavu u skladu sa stavkom 1., upućivanje na „državu ugovornicu“ ili „državu“ u ovoj Konvenciji jednako se primjenjuje, ako je prikladno, na države članice organizacije.

Članak 31.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca nakon isteka tri mjeseca od dana polaganja drugog instrumenata ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja iz članka 27.

2. Nakon toga ova Konvencija stupa na snagu-

(a) u svakoj državi ili organizaciji za regionalnu ekonomsku integraciju koja naknadno ratificira, prihvati, odobri ili pristupi istoj, prvog dana mjeseca nakon isteka tri mjeseca od dana polaganja instrumenata ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja;

(b) u svakoj teritorijalnoj jedinci na koju je proširena ova Konvencija u skladu s člankom 28. stavkom 1. prvog dana mjeseca nakon isteka tri mjeseca od dana obavijesti o izjavi iz tog članka.

Članak 32.

Izjave

1. Izjave iz članaka 19. 20., 21., 22. i 26. mogu se dati nakon potpisivanja, ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja ili u bilo kojem trenutku nakon toga te se mogu izmijeniti ili povući u bilo kojem trenutku.

2. U izjavama, izmjenama i povlačenjima obavješćuje se depozitar.

3. Izjava dana u trenutku otpisivanja, ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja stupa na snagu istovremeno kada i Konvencija za predmetnu državu.

4. Naknadno dana izjava i sve njene izmjene ili povlačenja stupaju na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka tri mjeseca od dana kada depozitar primi obavijest.

5. Izjava iz članaka 19., 20. 21. i 26. ne primjenjuje se na isključive sporazume o izboru suda sklopljene prije njezina stupanja na snagu.

Članak 33.

Otkazivanje

1. Konvencija se može otkazati davanjem pismene obavijesti depozitaru. Otkazivanje može biti ograničeno na određene teritorijalne jedinice s različitim pravnim sustavima na koje se primjenjuje Konvencija.

2. Otkazivanje stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka dvanaest mjeseci od dana kada je depozitar primio obavijest. Ako je u obavijesti predviđeno duže razdoblje za stupanje ukidanja na snagu, ukidanje će stupiti na snagu po isteku tog dužeg razdoblja nakon datuma kada je depozitar primio obavijest.

Članak 34.

Obavijesti depozitara

Depozitar obavješćuje članice Haaške konferencije o međunarodnom privatnom pravu i druge države i organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju koje su potpisale, ratificirale, potvrdile, odobrile ili pristupile u skladu s člancima 27., 29. i 30. o sljedećem -

(a) potpisima, ratifikacijama, prihvaćanima, odobrenjima i pristupanjima iz članaka 27., 29. i 30.;

(b) datumu kada ova Konvencija stupa na snagu u skladu s člankom 31.;

(c) obavijestima, izjavama, izmjenama i povlačenjima izjava iz članaka 19., 20., 21., 22., 26., 28., 29. i 30.;

(d) otkazivanjima iz članka 33.

U potvrdu gore navedenoga niže potpisani, propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Haagu dana 30 lipnja 2005., na engleskom i francuskom jeziku, od kojih su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji se polaže u arhiv Vlade Kraljevine Nizozemske i čija se ovjerena preslika šalje, diplomatskim putem, svakoj državi članici Haaške konferencije o međunarodnom privatnom pravu na dan njezine dvadesete sjednice i svakoj državi koja je sudjelovala na toj sjednici.

PRILOG II.

Izjava Unije u skladu s člankom 21. Konvencije o sporazumima o izboru suda

1. Europska unija ovime izjavljuje u skladu s člankom 21. Konvencije da, osim u dolje predviđenim slučajevima, neće primjenjivati Konvenciju na ugovore o osiguranju.

2. Izjava se ne primjenjuje ako:

(a) sporazum o izboru suda sklopljen je nakon nastanka spora; ili

(b) ne dovodeći u pitanje članak 1., stavak 2. Konvencije, sporazum o izboru suda koji je sklopljen između nositelja prava na osiguranje i osiguravatelja, od kojih obojica u trenutku sklapanja ugovora imaju domicil ili uobičajeno boravište u istoj državi članici, i koji ima za učinak prenošenje nadležnosti na sudove te države čak i ako se štetni događaj dogodio u inozemstvu, pod uvjetom da takav dogovor nije suprotan pravu te države; ili

(c) sporazum o izboru suda odnosi se na ugovor o osiguranju u onoj mjeri u kojoj on pokriva jedan ili više velikih rizika opisanih u članku 3.

3. Veliki rizici iz točke (c) stavka 2. uključuju prijevoz (zrakoplovom, brodovima, željeznicom i robom u provozu), kredite i jamstva te druge rizike kada nositelj osiguranja vodi trgovačko društvo određene veličine, kako je predviđeno u stavku 4.

4. Rizici iz stavka 3. su sljedeći:

(2) svaki gubitak ili šteta na:

  (a) pomorskim plovilima, priobalnim postrojenjima ili onima na otvorenome moru, ili zrakoplovu, do kojih je došlo zbog opasnosti koje su u vezi s njihovom uporabom u komercijalne svrhe;

  (b) robi u tranzitu osim putničke prtljage, ako tranzit podrazumijeva ili uključuje prijevoz tim plovilima ili zrakoplovima;

(3) svaka odgovornost, osim one za tjelesne ozljede putnika ili za gubitak ili oštećenje njihove prtljage:

  (a) nastala zbog korištenja ili upravljanja plovilima, postrojenjima ili zrakoplovom iz stavka 1. točke (a), osim ako, u posljednjem slučaju, pravo države članice u kojoj je takav zrakoplov registriran, ne zabranjuje dogovore o nadležnosti s obzirom na osiguravanje od takvih rizika;

  (b) za gubitak ili štetu koju prouzrokuje roba u tranzitu, kako je opisano u stavku 1. točki (b);

(4) svaki financijski gubitak povezan s korištenjem ili upravljanjem plovilima, postrojenjima ili zrakoplovom iz točke 1.(a), a posebno gubitak tovara ili čartera;

(5) svaki rizik ili interes povezan s bilo kojim od rizika iz točaka 1. do 3.;

(6) bez obzira na točke 1. do 4., svi dolje navedeni sljedeći rizici:

  (a) oštećenje ili gubitak željezničkih vozila;

  (b) oštećenje ili gubitak zrakoplova;

  (c) oštećenje ili gubitak riječnih ili kanalskih plovila, jezerskih plovila, pomorskih plovila;

  (d) oštećenje ili gubitak robe u provozu ili prtljage, bez obzira na vrstu prijevoza;

(e) odgovornost koja proizlazi iz korištenja zrakoplova (uključujući odgovornost prijevoznika);

(f) odgovornost koja proizlazi iz uporabe brodova, plovila ili čamaca na moru, jezerima, rijekama ili kanalima (uključujući odgovornost prijevoznika);

(g) rizik od kredita ili jamstva kada se nositelj prava na osiguranje profesionalno bavi industrijskom ili komercijalnom djelatnošću ili jednim od slobodnih zanimanja i rizik se odnosi na tu djelatnost;

(h) u slučaju nositelja prava na osiguranje koji je vlasnik trgovačkog društva određene veličine:

- svaki gubitak ili oštećenje kopnenih vozila (uključujući motorna vozila);
- svaki gubitak ili oštećenje imovine zbog vatre, eksplozije, prirodnih sila (uključujući oluje), nuklearne energije, obrade zemljišta, tuče, mraza ili krađe;
- svaka odgovornost koja proizlazi iz uporabe motornih vozila na kopnu (uključujući odgovornost prijevoznika);
- razni financijski gubici uslijed rizika od zapošljavanja, nedovoljnog prihoda (općenito), lošeg vremena, gubitka naknada, stalnih općih troškova, nepredviđenih trgovinskih troškova, gubitka tržišne vrijednosti, gubitka najamnine ili prihoda, drugih neizravnih troškova trgovine, drugih financijskih gubitaka koji nisu povezani s financijskim gubitkom ili druge vrste financijskih gubitaka.

5. U svrhe točke 5. stavka (h), nositelj prava na osiguranje koji vodi trgovačko društvo određene veličine znači nositelj prava na osiguranje koje prelazi granice barem dva od sljedećih kriterija:

- ukupna bilanca od 6,2 milijuna EUR;
- neto promet od 12,8 milijuna EUR;
- prosječan broj od 250 zaposlenih tijekom financijske godine.